

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

5. De confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

21. *a* Animi dolor ac detestatio est.] Vide Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 5. Molfes. d. tract. 7. cap. 2. nu. 39. cum seqq. Fagundez d. lib. 2. cap. 5. num. 9. Torreblanca d. lib. 4. c. 7. num. 2. cum seqq. Hurtado d. disput. 2. diff. 1. in princ.
- 6 Fuit autem quous tempore. &c.] Sine penitentia.
3. formali, vel virtuali nequaquam posse remitti peccatum secundum legem Dei ordinariam, tenet per hunc text. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Penitent. libro 1. quæst. 46. vbi etiam disputat an de potentia Dei ordinaria peccata actualia remitti possint absque penitentia formali?
- 7 Aliquando charitatem perfectam esse contingat, hominemque Deo reconciliare.] Ergo non semper contritio actu reconciliat; sed consequentiam hanc improbat Ioan. de Lugo de Sacrament. tract. de Penit. disput. 5. sect. 8. num. 124. vbi responderet, Concilium nomine contritionis intelligere perfectam, & imperfectam, vt constat ex ipsius verbis, ideo dicit contingere aliquando contritionem esse perfectam, & reconciliare, non quia non omnis contritio perfecta reconciliet, sed quia non omnis contritio est perfecta, imò ex hoc Concilij loco sincerè intellecto putant omnes Fideles contritionem perfectam, quæ ex vera Dei dilectione oritur, semper asserre remissionem presentem peccatorum; nam Concilium pro eodem reputat contritionem esse charitatem perfectam, hoc est, ex dilectione Dei, & reconciliare; licet neutrum sit de ratione omnis contritionis, prout abstrahit à perfecta, & imperfecta.
- 8 Illam verò contritionem imperfectam, &c.] Vide Soar. d. tom. 2. disput. 5. Hentiq. d. lib. 4. cap. 17. §. 4. & cap. 26. §. 5. Valent. tom. 2. disput. 2. quæst. 8. punct. 2. Pitigian. part. 2. dist. 14. quæst. 2. art. 6. concl. 2. Chamerot. de Sacrament. tract. 6. de

contrit. dub. 2. Onuphr. d. disput. 2. sect. 1. quæst. 3. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 5. num. 71. cum seqq. Zerol. de penit. cap. 6. dub. 2. & 3. Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 12. cum seqq. Torreblanca d. lib. 4. cap. 7. num. 14. cum seqq. Bonacin. d. disput. 5. questione 5. puncto 3. Molfes. d. tract. 7. cap. 8. Fagundez d. lib. 2. cap. 4. & 5. Paul. Layman d. lib. 5. tract. 6. cap. 4. Ioan. de Lugo de Sacrament. tract. de Penit. disput. 5. sect. 9. à num. 130. Hurtado d. tract. de Penit. disput. 6. diff. 2. cum seqq.

6 Vel ex geheune, & penarum metu, &c.] A peccato cessare licet ob penas inferni tanquam ob impulsuum, secundum Sancium in selett. disput. 24. sub num. 11. & est actus elicited à virtute spei. Suar. de penit. disput. 5. sect. 2. num. 10. & de Fide tract. de spe disput. 1. sect. 4. num. 11. vbi num. 10. aduertit timorem seruilem, quo timetur poena super omne malum, non esse actum virtutis, Torreblanca d. cap. 7. num. 17.

7 Et quamuis sine Sacramento Penitentia, &c.] Condistingueret ergo videtur Concilium attritionem, quæ sufficit solum cum Sacramento, ab ea dispositione, quæ sufficit sine Sacramento; sed vide Suar. disputat. 20. sect. 1. num. 10. cum seqq. Ludouic. Merat. disputat. 19. de Penitent. sect. 1. latè Ioan. de Lugo d. disput. 5. sect. 9. num. 133. cum seqq.

8 Tamen cum ad Dei gratiam in Sacramento Penitentia impetrandam disponit.] Intelligit Hurtado d. tract. de Penit. disput. 6. diff. 2. sufficienter & infallibiliter, quia extra Sacramentum etiam disponit, sed non sufficienter, vltimò, & infallibiliter, idem tangit diff. 3. post princ.

6 Quamobrem falsò quidam, &c.] Vide Molfes. d. tract. 7. cap. 6. num. 14. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disput. 5. sect. 9. num. 136.

De Confessione.

CAP V T V.

- 1 Doctores de sacramentali Confessione agentes.
- 2 Peccatorum scientia in specie Confessarijs necessaria.
- 3 Peccata omnia mort. post Baptismum commissa necessario explicanda sunt in confessione.
- 4 Penitens circa peccata mort. quantam inquisitionem premittere debeat.
- 5 Peccata venialia omitti possunt à penitente, nec obligatur ea confiteri per se ex precepto Ecclesie.
- 6 Peccata omnia, quæ memoriæ occurrunt, confitenda.
- 7 Doctores referuntur agentes de circumstantijs in Confessione necessario explicandis.
- 8 Confitendi modus.
- 9 Precepto annua Confessionis tenentur omnes, qui ad annos discretionis peruenerint.
- 10 Penitentiario Confessus satisfacit Ecclesie precepto.
- 11 Episcopus potest aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia statutis confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere.
- 12 Confessionem, & sacram communionem semel in anno omittentes de hæresi sunt suspecti.
- 13 Precepto annua confessionis satisfacit tantum qui confitetur bene.
- 14 Preceptum annua confessionis obligat intra annu computandum à Quadragesima in Quadragesimam.
- 15 Precepto annua Confessionis satisficit quavis confessione facta per annum.
- 16 Peccata sua, qui per totum annum confessus non est, tenetur statim in sequenti anno sub noua culpa confiteri.
- 17 Confiteri statim tenetur ex precepto Ecclesie qui preuidet quòd transacta illa occasione non poterit ex penuria Confessarij in toto anno confiteri.
- 18 Papa dispensare potest in precepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.
- 19 Peccata omittēs in Confessione huius anni per obligationem excusabilem an teneatur vi precepti confiteri eadem peccata.
- 20 Imperator & Reges tenentur precepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.
- 21 Pueri omnes, qui sciunt moraliter peccare, & inter bonum, & malum, licitum, & illicitum discernere, statim obligantur precepto annua confessionis.

a Lucæ 5.
& 17.
Iacob. 5.
t. Ioann. 1.
infra can. 6.
b Ioan. 20.
Matth. 201
c. verbum
de pen. dist.
v. & adhuc
de pen. dist.
3.

EX^a institutione Sacramenti Penitentia, iam explicata, vniuersa Ecclesia semper intellexit, institutam etiam esse à Domino, *a* integram peccatorum Confessionem, & omnibus post Baptismum lapsis iure diuino necessariam existere, quia Dominus noster Iesus Christus, *b* *b* è terris ascensus ad caelos, Sacerdotes sui ipsius Vicarios reliquit, tanquam præfides, & iudices, ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quæ Christi fideles ceciderint, quo, pro potestate Clauium remissionis, aut retentionis peccatorum sententiam pronunciant, constat enim Sacerdotes iudiciu hoc incognita causa exercere non potuisse, neq; æquitatem quidem illos in penis iniungendis seruare potuisse, *c* si in genere *a* iudicabat, & non potius in specie, ac sigillatim, sua ipsi peccata declarassent. Ex his colligitur, oportere à penitentibus,

tentibus; ^d omnia peccata mortalia, quorum, ^e post diligentem sui discussionem, conscientiam habent in confessione recenseri, etiam si occultissima illa sint, & tantum aduersus duo vitima ^d Decalogi præcepta commissa, quæ nonnunquam animum grauius lauciant, & periculosiora sunt ijs, quæ in manifestis admittuntur. ^f Nam venialia, quibus à gratia Dei non excludimur, ^g & in quæ frequentius labimur, quamquam rectè & vsiliter, citraque omnem præsumptionem in Confessione dicantur, quod piorum hominum vsus demonstrat, taceri tamen citra culpam, multisque alijs remedijs expiari possunt. Verum, cum vniversa mortalia peccata, etiam cogitationis, ^h homines iræ filios, & Dei inimicos reddant, necessum est, omnium etiam veniam cum aperta, & verecunda Confessione, à Deo querere. Itaque, dum omnia, ⁱ quæ memoria occurrunt peccata, Christi fideles confiteri student, proculdubio omnia diuinæ misericordiæ agnoscenda exponunt. Qui vero secus faciunt, & scienter aliqua retinent, nihil diuinæ bonitati per Sacerdotem remittendum proponunt. Si enim erubescat ægrotus vulnus medico detegere, quod ignorat, medicina non curat. ^k Colligitur præterea, etiam eas circumstantias, in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mittant quod sine illis peccata ipsa neque à penitentibus integrè exponantur, nec iudicibus innorescant, & fieri nequeat, vt de grauitate criminum rectè censere possint, & pœnam, quam oportet, pro illis, penitentibus imponere. Vnde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse, aut vnã tantum circumstantiam confitentem esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnisficinam illam conscientiarum appellare. Constat enim nihil aliud in Ecclesia à penitentibus exigi, quam vt, postquam quisque diligentius se excuserit, & conscientia suæ sinus omnes, & latebras, explorauerit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum, & Deum suum mortaliter offendisse meminerint, ^l reliqua autem peccata, quæ diligenter cogitanti non occurrunt, in vniuersum, eadem Confessione inclusa esse intelliguntur, pro quibus fideliter cum Propheta dicemus, ^m Ab occultis meis munda me Domine. Ipsa verò huiusmodi Confessionis difficultas, ac peccata detegendi verecundia grauis quidem videri posset, nisi tot tantisque commodis, & consolationibus leuaretur, quæ omnibus, dignè ad hoc Sacramentum accedentibus, per Absolutionem certissimè conferuntur. ⁿ Caterum, quo ad modum confitendi seretò, apud solum sacerdotem, etsi Christus non veteret, quin aliquis in vindictam suorum scelerum, & sui humilitationem, cum ob aliorum exemplum, tum ob Ecclesiæ offensæ ædificationem, delicta sua publicè confiteri possit, non est tamen hoc diuino præcepto mandatum, nec satis consultè, humana aliqua lege præciperetur, vt delicta præsertim secreta, publica essent confessione aperienda. Vnde cum à sanctissimis, ^o & antiquissimis Patribus, magno vniunimique consensu, secreta Confessio sacramentalis, qua ab initio Ecclesia sancta vsa est, & modo etiam vitur, fuerit semper commendata, manifestè refellitur inanis eorum calumnia, qui eam à diuino mandato alienam, & inuentam humanum esse, atque à Patribus, in Concilio Lateranensi congregatis initium habuisse docere non verentur, neque enim per Lateranense Concilium Ecclesia ^p statuit, vt Christi fideles confiterentur, ^q quod iure diuino necessarium, & institutum esse intellexerat, sed vt præceptum Confessionis, ^r saltem sensel v in anno ^s ab omnibus & singulis, ^t cum ad annos discretionis peruissent, impletur. Vnde iam in vniuersa Ecclesia, cum ingenti animarum fidelium fructu, obseruatur mos ille salutatis confitendi, sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ, quem morem hæc sancta Synodus, maxime probat, & amplectitur, tanquam pium, & meritò retinendum.

^d Deut. 5.

^e Suprà sess. 6. cap. 23. c. adhuc. & c. de quotidianis de penit. dist. 3. ^f Ephes. 4.

^g Psalm. 18.

^h Concil. Cabilonen. cap. 33.

ⁱ Concil. Lateran. sub Innoc. 3. c. 21. c. omnis vtriusq. de penit. & remiss.

¹ Vide S. Thom. 3. part. quest. 90. cum seqq. vbi latissime Vazquez, Nauarr. in man. cap. 2. num. 1. cum seqq. c. 21. nu. 30. & 34. & in summa de penit. dist. 1. nu. 18. Ioan. Maldon. tom. 2. de penit. in controuers. de confess. Luc. Pinel. de Sacramento Penitentis, tract. 2. de confess. Vincent. Mazzol. in breui regula ad Confessarij, & conscientis munus rectè obeundum, Iacob. de Graff. in aureis decisi. p. 1. lib. 1. c. 8. cum seqq. Henriq. in summa lib. 5. Marcel. Megal. p. 1. institut. Confessarij. Petr. de Ledesma in summa part. 1. vbi de Sacramento Penitentia, cap. 8. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disput. 4. à num. 27. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 6. à num. 28. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 92. Fernandez. in examine Theologiae moralis part. 3. cap. 6. §. 6. Bonacin. de Sacram. disput. 5. quest. 5. sect. 2. Iul. Lauer. de Tubilco p. 1. c. 14. Molies. in summa Theologiae moral. tract. 7. cap. 9. cum seqq. Vincent. Filluc. in quest. moralibus tract. 7. Fagundez in quinque Ecclesie præcepta, præcept. 2. lib. 3. Paul. Layman in Theologia moralis lib. 5. tract. 6. capitul. 5. Alphons. de Leon. de officio, & potestate Confessoris, Frias in tract. de modo & forma audiendi Confessiones. Petr. de Ochagaui de Sacrament. tract. 2. de Confess. Hurtado de Sacrament. tract. de Penit. disput. 7. de Confess. Cardin. Bellarm. tom. 2. controu. lib. de Penitent. Valent. tom. 4. disput. 7. q. 9. puncto 1. Becan. de Sacrament. in specie cap. 36. Tanner. tom. 4. disput. 6. de Penit. q. 7. Ioan. de la Cruz in direct. Conscient. tract. de Sacrament. Penitent. quest. 3. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Penitent. lib. 4. de Confessione.

Confessionis Sacramentalis Hurtado d. tract. de Penit. disput. 9. & infra can. 7. de Penit.

² Et terris ascensus ad colos, &c.] Ergo dum vixit Christus Dominus, hanc potestatem alijs delegare nec deuit, nec expediebat, vt per Suar. par. 3. tom. 4. disputat. 17. sect. 2. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. num. 19. c. 20.

³ Si in genere duntaxat, & non potius in specie, &c.] Scientiam in specie peccatorum Confessarijs necessariam nõ solum ad sententiam ferendam, sed ad scrutandam penitentis conscientiam, & vulnera animæ medenda, per hunc text. tradit Torreblanca de iure spirit. lib. 4. cap. 6. nu. 4. & lib. 14. cap. 11. num. 3. vbi num. 4. subdit quod si penitens morbi grauitate præuentus non possit peccata in specie pronuciare, si contritionis signa de dis, absoluedus est, salum sub conditione, si talis explicatio est materia sufficiens Sacramenti; quia Deus non requirit à nobis aliam Confessionem, quam quæ nobis possibilis est, Hurtado d. tract. de Penitent. disput. 9. diffie. 5. vbi ait non sufficere penitentem si dicat se sæpius peccasse mort. sed ei necessarium esse omnia & singula peccata mortalia confiteri, & disputat. 9. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Penitent. libro 4. questione 62. vbi dicit idem de illo, qui solum habet peccata venialia, vt teneatur explicare illorum speciem, idem Barthol. à S. Fausto de illo libro 4. disputatione 201. resoluit penitentem, qui non potest aliter sua peccata confiteri, quam per signa contritionis, posse sacramentaliter absolui, si dicat

⁴ Integram peccatorum Confessionem.] De integritate

dicat se certo commisisse unū peccatū mortale, non recordari tamen cuius specie fuerit illud, prout etiam ait posse sacramentaliter absolui eum, qui aliquod peccatum est confessus Confessario presenti, & ex aliquo accidenti loquelam amisit, necnon illum, qui nullum peccatum in particulari potuit confiteri, sed solum signa generalia doloris ostendit, sacramentaliter etiam absolui posse, sub conditione, vel mente concepta, aut expressa, si possum, & capax es, ego te absoluo, & questione 202. post multos à se relatos, tenet quod quando moribundus ante aduentum Sacerdotis ostendit signa penitentiae, & Confessionem petijt, accedens autem Sacerdos illum ita inuenit sensibus destitutum, vt ipso presente nullum signum doloris, aut penitentiae exhibere possit, adstantes tamen fatentur ipsum dedisse signa contritionis, aut Confessionem petijisse, hunc posse à presente Sacerdote sacramentaliter absolui. Verum si penitens nullum peccatum confiteatur, nec petijt Confessarium, nec signa, vel nutus contritionis exhibuit, & sit vir bonus, & deuotus ad Sacramenta, poterit sub conditione absolui in hunc modum, *Si tu es capax absolutiois, ego te absoluo à peccatis tuis.* Ita Viuald. in suo candel. aureo verb. absolutio numero 23. Anton. de Litteratis in summ. part. 1. cap. 35. num. 7. Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 7. questione 43. Molfes. in summa Theolog. moral. tomo 1. tract. 7. cap. 5. numero 48. Carol. de Baucio in sua praxi Confessur. pag. 211. Anton. Diana moral. resol. part. 3. tractat. 3. resol. 8. quos refert & sequitur Barthol. de S. Fausto dict. lib. 4. g. 204.

3. *Omnia peccata mortalia, &c.] Peccata omnia mort. post Baptismum commissa necessario explicanda esse in Confessione; docent S. Thom. in 4. distinct. 27. questione 3. artic. 4. Soar. tom. 4. de penitenti. disputat. 22. sect. 1. numero 6. Valent. tomo 4. disputat. 7. questione 11. puncto 1. col. 4. Henriq. dict. libro 5. c. 5. §. 8. Pitugian. part. 2. distinct. 17. questione vnic. artic. 6. concl. 1. & artic. 11. concl. 1. Agid. de Coninck dict. tomo 2. disputat. 7. dub. 1. concl. 1. Fernandez dict. cap. 6. §. 6. numero 2. Valer. Reginald. dict. libro 6. numero 91. & 99. Bonacina dict. questione 5. sect. 2. puncto 4. numero 1. Fagundez dict. precept. 2. libro 1. in proom. Confessio enim ad hoc vt valeat, fieri debet de omnibus peccatis actis post Baptismum, vel ab vltima valida Confessione, Torrelblanca de iuro spirit. libro 14. cap. 6. numero 28. vbi numero 38. cum seqq. subdit per hunc text. numerum peccatorum non minus necessarium esse distincte in Confessione explicare non modo quae prodeunt ad actum exteriorem, sed quae mere accidunt in voluntate, etiam si peccata sint dubia, quia necessarium est ea confiteri cum sua qualitate. Hurtado dict. tractat. de Penitenti. disputat. 9. diffie. 1. in princip. Et quod extra controuersiam sit, numerum peccatorum esse necessario in confessione explicandum, firmat per hunc text. Bartholom. à S. Fausto tomo 3. tractat. de Penit. lib. 4. quast. 172.*

4. *Post diligentem sui discussionem, &c.] Penitentem circa peccata mortalia tantam inquisitionem praemittere debere, quantum adhiberet in negotio arduo, seu quanta iudicio prudentis viri indicatur sufficiens ad omnia peccata in memoriam reuocanda, colligunt Nauarr. in man. cap. 9. numero 10. Henriq. dict. libro 5. cap. 5. à princip. Nugn. in addit. ad 3. part. questione 9. artic. 2. dub. 1. diffie. vnic. vers. circa octauam conclusionem, Pefant. etiam in addit. ad 3. part. questione 10. de integ. confess. disputat. 5. Zerol. de penitenti. cap. 7. questione 35. Agid. de Coninck dict. disputat. 7. dub. 9. num. 71. Petr. de Ledefma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de penit. cap. 16. concl. 6. Valer. Reginald. dict. lib. 6. numero 9. & 10. Bonacina dict. disputat. 5. questione 5. sect. 2. puncto 2. §. 1. numero 2. Laur. dict. cap. 14. num. 16. cum seqq. Fernandez dict. part. 3. cap. 6. §. 6. numero 23. late Hurtado dict. tract. de Penitenti. disputat. 9. diffie. 8. vbi dicit quod praesupponendum est prudens, seu cordatum & diligens examen, & quod sufficit quod sit mediocriter diligens, quale fieri solet à viris prudentibus, & mediocriter timoratis, Barthol. à S. Fausto à lib. 4. quast. 175.*

5. *¶ Nam venialia, &c.] Peccata venialia possunt à pe-*

nite nte omitti, nec qui ea tantum habet, obligatur per se ex praeccepto Ecclesiae confiteri. Ita Victor. de Sacrament. numero 158. Viuald. in candel. aureo, vbi de Confess. numero 51. Soar. tom. 4. de penitenti. disput. 36. sect. 2. numero 6. Nauarr. in cap. fratres, de penit. distinct. 5. numero 62. Henriq. dict. libro 4. cap. 4. §. 1. littera B. Azor. in suis. moral. part. 1. lib. 7. cap. 39. questione 3. Fernandez part. 2. cap. 8. §. 3. numero 4. & part. 3. cap. 6. §. 6. numero 14. Luc. Pinel. tract. 2. de confess. cap. 7. dub. 2. & cap. 8. post princip. Agid. de Coninck dict. tomo 2. disputat. 5. à numero 51. Valer. Reginald. dict. libro 6. numero 44. & 92. Gutier. canon. libro 1. cap. 6. numero 7. Ludouic. Beia respons. casuum conscient. part. 3. casu 37. Filinc. in questione moral. tomo 1. tract. 7. numero 105. Fagundez dict. precept. 2. cap. 1. numero 4. & cap. 2. numero 8. Ego ipse in collect. ad cap. omnis vtriusque sexus, numero 4. de penitenti. & remiss. Paul. Layman dict. libro 5. tract. 6. cap. 5. numero 12. Ioan. de Lugo de Sacrament. in tract. de Penitenti. disputat. 15. sect. 4. numero 49. Bartholom. à S. Fausto tomo 3. tract. de Penit. lib. 4. quast. 61.

6. *¶ Quae memoria occurrunt peccata.] Vide Nauarr. in man. cap. 21. numero 35. Henriq. dict. lib. 5. cap. 3. §. 4. Laur. dict. part. 1. cap. 14. à numero 15 eundem Nauarr. in cap. fratres, de penitenti. distinct. 5. numero 70. vbi aduertit nullum fuisse in iure textum ante Concil. Trident. qui expresse de hac ad memoriam peccata reducendi diligentia loquatur, & numero 83. declarat quid faciendum, quando confitens ait se non, vt debebat, ad memoriam sua reduxisse peccata, quia lubricam ac debilem habet memoriam teneri, ea scribere vt suo tempore confiteatur, si id possit facere absque probabili periculo, existimavit Bonacina de Sacrament. disputat. 5. questione 5. sect. 2. puncto vlt. numero 6. sed id non admittunt Henriq. libro 4. cap. 4. numero 8. Suar. tomo 4. de Penit. disputat. 36. sect. 5. numero 6. Valent. tomo 4. disputat. 7. questione 9. puncto 4. Agid. de Coninck tom. 2. disputat. 7. dub. 9. numero 71. Bartholom. à S. Fausto dict. libro 4. quast. 176.*

7. *¶ Colligitur praeter ea etiam eas circumstantias, &c.] Vide Nauarr. in man. cap. 6. numero 3. & in cap. consideret, de penitenti. distinct. 2. numero 10. cum seqq. Henriq. dict. libro 5. cap. 6. cum seqq. Pefant. in addit. ad 3. part. questione 10. §. de integritate confessionis disputat. 3. Nugn. etiam in addit. ad 3. part. questione 9. artic. 2. dub. 2. Luc. Pinel. de Sacramento Penitenti. tract. 2. de confess. cap. 3. cum seqq. Zerol. de penitenti. cap. 12. Sayr. in clauis Regia lib. 2. cap. 3. Fernandez dict. part. 3. cap. 6. §. 6. numero 5. cum seqq. Petr. de Ledefma dict. tract. de Sacramento Penitenti. cap. 18. Valent. tomo 4. disputat. 7. questione 11. puncto 1. Valer. Reginald. dict. libro 6. numero 110. cum seqq. Agid. de Coninck de Sacrament. tomo 2. disputat. 7. numero 8. cum seqq. Bonacina dict. questione 5. sect. 2. puncto 2. §. 3. difficultas. 3. Ioan. de Lugo de Sacrament. in tract. de Penitenti. disputat. 16. sect. 3. numero 104. cum seqq. Torrelblanca de iuro spirit. libro 14. cap. 6. num. 30. cum seqq. Hurtado dict. tract. de Penitenti. disputat. 9. diffie. 2. cum seqq. Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 7. cap. 12. numero 58. cum seqq. lul. Laur. de Iubileo part. 1. cap. 14. à numero 47. Galet. in margarita casuum conscient. verb. circumstantia, Bartholom. à S. Fausto tomo 3. tract. de Penitenti. libro 4. questione 76. cum seqq. Tamburin. de iure Abbatum tomo 3. disputat. 3. questione 6. numero 15. Homobon. de Bonis de examine Ecclesias, part. 1. tract. 5. cap. 12. questione 74. cum seqq. Fagundez in quinque Ecclesia praecpta, precept. 2. libro 4. cap. 1. cum seqq. Paul. Layman dicto libro 5. tract. 6. cap. 5. numero 12.*

8. *¶ Reliqua autem peccata, quae diligenter cogitant non occurrunt, &c.] Vide Bartholom. à S. Fausto libro 2. de sacris Indulg. in communi questione 100. vbi dicit docere textum in praesenti peccata obita bona fide in Confessione remitti per absolutionem, quae est tanta virtutis quod etiam extenditur ad obita.*

¶ Ceterum quoniam modum confiteri secretis, &c.] Non esse contra institutionem, aut valorem Sacramenti quod Confessio publice fiat, tenet per hunc text. Vasq. g. 91. art. 4. dub. 1. Suar. disp. 21. sect. 2. Ioan. de Lugo à tract. de Penitenti. disp. 15. sect. 5. nu. 65. & 73. quia non est de necessitate huius Sacramenti particularis, id est, secreta Confessio, Ve-

Vega lib. 3. in Trident. cap. 28. Filefac. de Confessione auriculari §. 2. Petr. Sot. de Confess. lect. 2. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. cap. 4. num. 25. Hurtado d. disput. 8. diff. 1. & 2.

7. Quod iure diuino necessarium, &c.] Præceptum annuæ confessionis non esse purè humanum; sed includere, aut supponere præceptum diuinum Confessionis quoad substantiam, quo præcipitur Confessio vagè quoad tempus extra articulum mortis, & superaddere modificationem quoad tempus, quam Christus prætermitit, tenent Vasq. de Pœnit. quest. 90. art. 1. d. 4. Hurtado d. tra. de Pœnitentia disput. 7. diff. 5. vers. Sotus verò. at diff. 5. quarit, vtrum Pontifex dispensare possit in præcepto Confessionis?

9. µ Salem semel in anno, &c.] Vide cap. omnis utriusque sexus, de pœnitent. & remiss. vbi latè scripsi à num. 5. Henric. d. lib. 4. cap. 3. §. 2. littera I. & cap. 4. §. 7. Vazq. in 2. 2. D. Thom. q. 90. art. 3. dub. 1. num. 5. & 15. Aegid. de Coninck d. disput. 5. à num. 44. Luc. Pinel. d. tract. de Confessione cap. 7. Moltes. d. tract. 7. cap. 10. num. 23. latè Fernandez in examine Theologiae moralis part. 2. cap. 8. §. 3. Fagundez in quinque Ecclesie præcepta. præc. 2. cap. 1. Barthol. à S. Fausto d. lib. 4. questio. 29. Trullench in præcepta decalog. lib. 3. cap. 4. de præcepto annuæ Confessionis per tot. & præcipue dub. 2. à numero 5.

10. Satisfecisse videri præcepto Ecclesie contento in d. cap. omnis utriusque sexus, qui semel in vno Paschatis tempore peccata fuerit confessus Pœnitentiario deputato in vim decreti Concil. Tridentini. sess. 14. cap. 5. refert decusum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno.

11. Episcopum posse aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia statutis confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere. est text. d. cap. omnis utriusque sexus, vellet ab Ecclesia arendos, refert decusum idem Armendar. d. loco num. 3. vbi addit, Episcopum talibus pro satisfactione pœnas pecuniarias pro loco applicandas imponere posse, cum hæc aliquando magis timeantur; non expedire tamen vt Episcopus sibi referret absolutionem eorum, qui temporibus constitutis negligunt confiteri, & communicare.

12. De hæresi tamen suspectos credunt omittentes Confessionem, & sacrum Communionem semel in anno, cum sit signum malæ credentia, Penia in direct. Inquisit. part. 3. commento 24. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 6. num. 27. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. casus, vers. confessionem. Ludouic. Beta in respons. casuum conscient. part. 4. casu 4. quos refero in collect. ad d. cap. omnis utriusque sexus, numero 11.

13. Huic præcepto annuæ Confessionis non satisfaciunt qui fictam, vel informem, aut sine proposito emendæ Confessionem fecerunt. Ita Sot. in 4. dist. 18. quest. 3. art. 3. concl. 2. 3. & 4. Nauar. in man. cap. 10. nu. 4. Soar. d. disp. 36. sect. 7. num. 1. & Fernandez d. p. 2. c. 8. §. 3. num. 12. vbi refert aliquos contrarium tenentes. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 53. cum seqq. similiter tenent Medina Cod. de pœnitentia q. de Confess. Megala in sist. Sacerd. p. 1. lib. 4. c. 5. & Vasq. tom. 4. q. 92. art. 3. dub. 5. hoc præceptum annuæ Confessionis non adimpleri per Confessionem validam sed informem. Sed ceteri communi consensu tenent adimpleri, ex quorum numero sunt S. Thom. Sot. Caiet. Canus, Palud. Couar. Martin, de Ledesma, Petr. de Ledesma, & alij, quos refert & sequitur Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. de Confess. q. 56. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 11. puncto 2. & 3. Ioan. de la Cruz in direct. Confessent. p. 2. de Sacramento Pœnit. q. 3. Nugn. in addit. ad 3. p. tom. 2. q. 9. art. 1. Petr. Fay etiam in addit. ad 3. p. q. 9. art. 1. d. 1. Suar. tom. 4. disp. 36. sect. 7. num. 6. Pefant. 3. p. q. 10. de dolore d. 3. Zerol. in praxi de pœnit. c. 13. q. 35. Simplic. Mutin. in sua Theolog. moral. de Sacramento pœnitent. q. 30.

14. y In anno.] Intra annum scilicet, computandum à Quadragesima in Quadragesimam, aut à Paschate in Pascha, sumptis Quadragesima & Paschate pro quindecim diebus à Dominica Palmarum, vsque ad Dominicam in Albis, resoluunt Soar. tom. 4. de pœnit. disput. 36. sect. 2. Barbos. Collect. in Concil. Trident.

3. nu. 2. Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 1. Azor. d. p. 1. lib. 2. cap. 26. q. 6. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 36. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disput. 5. num. 56. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 6. Trullench in præcepta Decalogi lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 6. Barthol. à S. Fausto d. tract. de pœnit. lib. 4. de Confess. q. 39. Filluc. tract. 7. cap. 3. Layman tract. 6. cap. 5. Quamuis annum pro impletione dicti præcepti computandum esse à Ianuario in Ianuarium, crediderunt Vasq. de pœnit. q. 90. art. 2. du. 1. Ochagavia tract. 2. quest. 9. Hurtado d. disp. 7. diff. sic. 10. vbi diff. 12. disputat, Vtrum qui in toto anno non confitetur teneatur in principio sequentis confiteri absque dilatione.

Et sic iam videtur receptius dictum præceptum non obligare pro certa anni parte, sed satisfieri illi quavis Confessione facta per annum, ex Victor. in summa num. 137. Vazq. d. q. 90. art. 3. dub. 1. num. 5. & 15. Sot. in 4. dist. 18. q. 1. art. 4. Emman. Sa. in aphorism. verb. confessio num. 4. Viuald. in caudel. aureo. vbi de Confessione num. 16. Ioan. de Lugo d. tract. de pœnit. disput. 15. sect. 7. num. 157. Antonin. Diana moral. resolut. tom. 1. tract. 3. miscel. resolut. 154. & tom. 2. tract. 4. resolut. 81. Trullench in Decal. lib. 3. c. 4. dub. 2. num. 5. Aegid. de Coninck d. disput. 5. num. 57. cum seqq. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 6. vbi probat, quia in d. cap. omnis utriusque sexus, traduntur duo præcepta, vnum de Confessione, alterum de Eucharistia; pro Eucharistia assignatur determinatum tempus Paschatis, pro Confessione verò minime, sed simpliciter dicitur, saltem semel in anno confiteantur, nisi quod Conc. in hoc cap. approbat & amplectitur morem illum piium, & salutarem vniuersalis Ecclesie confitendi sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ.

16. Illum, qui per totum annum peccata sua confessus nõ est, teneri itatum in sequenti anno, hoc est, cum primum potuerit, sub noua culpa confiteri, resoluunt Sot. d. art. 4. vers. grauior tamen, Nauarr. in man. cap. 21. num. 43. Henric. d. libro 3. cap. 3. §. 2. littera P. & cap. 4. §. 6. Soar. d. tom. 4. disputat. 36. sect. 4. à princip. Viuald. d. tra. de Confess. num. 17. Fernandez d. part. 2. cap. 8. §. 3. num. 7. Fagundez d. præc. 2. lib. 1. cap. 4. num. 14. Trullench in Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 7.

17. Si quis prauidet quòd transacta illa occasione non poterit in toto anno confiteri ex penuria Confessarii, teneri ex vi huius præcepti Ecclesiastici statim confiteri, resoluunt Nauar. d. cap. 21. num. 35. Henric. d. cap. 4. §. 7. littera N. Soar. d. disput. 36. sect. 5. num. 2. Fernandez d. §. 3. num. 8. Fagundez d. cap. 4. num. 16. Trullench d. cap. 4. dub. 2. num. 9.

18. Vtrum Papa dispensare possit in hoc præcepto de confitendo semel in anno propter aliquam iustam rationem veluti cum Eremira viiente extra humanum confortium, vel similem? Affirmant ex eo quòd præceptum hoc quoad temporis determinationem est Ecclesiasticum, & positium; Sot. in 4. dist. 18. q. 1. art. 5. & alij, quos refert & sequitur Soar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 1. num. 5. pariter resoluunt Papam dispensare non posse in præcepto diuino de confitendo in articulo necessitatis Barthol. à S. Fausto d. tract. de pœnit. lib. 4. quest. 31. vbi resoluti præceptum annuæ Confessionis non esse merè Ecclesiasticum, sed diuinum, modificatum ab Ecclesia, & quest. 38. tenet non posse Romanum Pont. absolute cum aliquo, vel cù tota aliqua prouincia super substantia huius præcepti dispensare, nec vt raro confiteatur in vita, posse tamen iusta de causa cum aliquo dispensare ne ad annuam Confessionem teneatur, vt si quispiam inter Turcas, vel in eremo extra hominum confortium viueret.

19. Sed an si quis in Confessione facta hoc anno aliqua peccata mortalia omiserit per obliuionem excusabilem, vel aliquam causam rationabilem, teneatur vi huius præcepti confiteri eadem peccata? vide Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 3. Valer. Reginald. dicto lib. 6. num. 40. Fagundez d. præc. 2. lib. 1. cap. 4. num. 17. Trullench d. c. 4. dub. 2. num. 8.

20. Ab omnibus, & singulis.] Etiam ipso Imperatore, & Regibus, Castal. de Imperatore q. 1. n. 25. & 26. Ego ipse de officio, & potest. Parochi cap. 20. num. 20. Ac ipso summo Pont. ex Suar. de pœnit. disput. 36. sect. 2. num. 5. Vasq. q. 90. art. 1. dub.

dub. 5. num. 12. Ioann. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 15. sect. 7. num. 142. & 143. vbi à num. 149. de pueris agit. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tra. de Penitent. lib. 4. q. 14. 35. & Fagundez d. precepto 2. lib. 1. c. 3. num. 18. plures, quos refero in collect. ad d. c. omnis vtriusque sexus num. 2. cum quibus est magis communis sententia, summum Pontificem obligari de iure diuino confiteri; ad annuale vero Confessionis preceptum non teneri quoad vim coactiuam, secus vero quoad vim directiuam. Tullench. in decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 13. & c. 5. dub. 2. num. 20.

21. Cum ad annos discretionis peruenissent.] peruenire ad

annos discretionis quando quis dicatur, vide Nauar. d. c. 21. num. 37. & 88. Soar. d. contr. 4. disp. 26. sect. 2. num. 3. Henricq. d. lib. 4. c. 1. §. 2. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 50. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. q. 16. Aegid. de Coninck de Sacram. 10. 2. disp. 5. num. 50. Hernandez d. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 15. Fagundez d. prac. 2. lib. 1. c. 2. num. 3. in princ. & c. 3. n. 10. Azor. d. p. 1. lib. 7. c. 40. quest. 6. Ioan. de Lugo d. disp. 15. sect. 7. n. 152. Vatq. tom. 4. quest. 50. art. 2. dub. 4. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Penitent. lib. 4. quest. 37. vbi ad completum septennium id extendit. Tullench. in Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 11. & 12.

De Ministro Sacramenti Pœnitentiæ, & absolutione.

C A P V T V I.

1 Minister Sacramenti Pœnitentiæ solus Sacerdos.

2 Absolutio sacramentalis est ad instar actus iudicialis.

¶ Infra can. 10. i Matth. 16. & 18. c Ioan. 20.

¶ Suprà sess. 7. de Sacrament. c. 10.

¶ Cap. secundum Eccle. sic 19. dist. & cap. non nocet. 1. q. 1. f. Infra canon 9.

Circa ministrum autem huius Sacramenti, a declarat sancta Synodus, falsas esse, & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quosuis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes Clauum ministerium perniciosè extendunt, putantes verba illa Domini: b Quæcumque alligaueritis super terram, erunt alligata & in cælo, & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in cælo; c & quorum remisit peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscue, d contra institutionem huius Sacramenti, ita fuisse dicta, vt quiuis potestatem habeat remittendi peccata publica quidem per correptionem, si correptus acquieuerit, secreta verò per spontaneam Confessionem, cuiuscunque factam. Docet quoque, etiam Sacerdotes qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus sancti, in ordinatione collatam tanquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, e edque prauè sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt. f Quamuis autem Absolutio Sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio, tamen non est solum nudum ministerium, vel annunciandi Euangelium, vel declarandi remissa esse peccata, g sed ad instar actus iudicialis, quo ab ipso, veluti à iudice, sententia pronuntiatur. Atque ideo debet penitens adeò sibi de sua ipsius fide blandiri, vt, etiam h si nulla illi adfit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absoluedi desit, putet tamen se propter suam fidem, verè, & coram Deo esse absolutum, nec enim fides sine Pœnitentia remissionem vllam peccatorum præstaret, nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem iocose absoluentem cognosceret, & non alium seriò agentem, sedulo requireret.

1. Vide S. Thom. 3. p. quest. 84. art. 3. Sot. in 4. dist. 18. quest. 4. art. 1. & dist. 20. quest. 1. art. 3. concl. 4. Pyg. de Ecclesiast. hierarchia, lib. 2. cap. 3. Maldonat. 10. 2. de penitent. p. 3. quest. 3. Petr. Sot. lect. 3. de Sacrament. Ordinis, Onuphr. de sigillo Confess. sect. 3. quest. unica, dub. 5. vers. prima conclusio. Soar. 10. 4. de penitent. disp. 16. cum seqq. Vatq. tom. 4. quest. 84. art. 3. dub. 1. & quest. 93. art. 1. dub. 1. Marcl. Megal. p. 1. in stir. confess. lib. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 1. cap. 1. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 2. quest. 8. Bonacin. eod. tract. de Sacram. disp. 5. quest. 7. puncto 1. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. Vincet. Filiuc in qu. moralibus tract. 7. cap. 7. cum seqq. Mössel. in summa Theologia moral. tract. 7. cap. 14. de ministro Sacramenti Pœnitentiæ, Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, prac. 2. lib. 7. de ministro Confessionis. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 5. de Sa-

eram. tra. 6. c. 10. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Penit. disp. 18. sect. 1. n. 1. cum seqq. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. c. 1. n. 26. & n. 30. Hurtado de Sacram. tra. de Penit. disp. 10. de Ministro Sacram. panis. An liceat laico confiteri tempore necessitatis: Vide late declarantem Magdalen. de humero testium in testamento requisito p. 1. c. 10. num. 61. cum multis seqq. pag. 109. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 18. sect. 1. num. 4. Hurtado d. disp. 10. dist. 1.

a Declarat sancta Synodus, &c.] Ad alios præter Episcopos & Sacerdotes Clauum potestatem non extendi dicit Torreblanca d. lib. 14. c. 1. num. 30.

g Sed ad instar actus iudicialis.] Absolutionem esse ad instar actus iudicialis, quo à Sacerdote, veluti à iudice sententia pronuntiatur, per hunc text. dicit Bonacin. d. disp. 5. q. 4. puncto 6. num. 1. in fine.

De casuum reservatione.

C A P V T V I I.

- 1 Doctores referuntur de casibus reseruatim agentibus.
- 2 Clemens VIII. cunctis Regularibus certos casus reseruatim taxauit.
- 3 Papa potest sibi reseruare casus respectu omnium.
- 4 Casus quot Pontifices sibi reseruarunt.
- 5 Censuras plures in Bulla Cens. & extra illam Pontifices reseruarunt.
- 6 Episcopus potest sibi reseruare casus.
- 7 Episcopi quæ peccata reseruare soleant, & possint.

- 8 Episcopus successor illius, qui casus sibi reseruauit, potest ab eis absolueret.
- 9 Ecclesia potest reseruare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, sed etiam alia peccata grauiora.
- 10 Reservatio nulla fit in articulo mortis.
- 11 In mortis articulo constituti qui dicantur.
- 12 Sacerdotes simplices possunt absolueret constitutos in articulo mortis, etiam quando adest proprius parochus.